

تحلیل وضعیت ایران در شبکه ترکیبی حمل و نقل آسیا

منوچهر وزیری، استاد دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی شریف، تهران*

مسعود تفضلی یزدی، کارشناسی ارشد راه و ترابری، دانشگاه صنعتی شریف، تهران**

*تلفن: ۰۲۱۲۲۲۸۲۵۰۷، نمابر: ۰۲۱۲۲۲۸۴۳۱۱، پست الکترونیکی: manouchehrvaziri@yahoo.com

**تلفن: ۰۳۱۱۶۲۴۴۲۳۹، پست الکترونیکی: m_tafazoly@yahoo.com

چکیده:

در این تحقیق با ارائه روشی برای ارزیابی یک شبکه حمل و نقل چند طبقه‌ای و اعمال این روش بر شبکه ترکیبی حمل و نقل آسیا به بررسی نقش و جایگاه ایران پرداخته شده است. در ارزیابی مورد نظر در این پژوهش تمرکز بر یکی از کارکردهای اصلی یک سیستم حمل و نقل یعنی ایجاد دسترسی قرار داده شده است. از طرف دیگر مفهوم دسترسی برای استفاده‌کنندگان مختلف و هدفی که از استفاده از شبکه دنبال می‌کنند، قابل تعریف است. ایجاد کمترین هزینه در انتقال یک واحد بیست فوتی استاندارد حمل بار به عنوان یک هدف مهم در استفاده از شبکه ترکیبی حمل و نقل آسیا مبنای ارزیابی‌های انجام شده در این پژوهش است. مجموع نتایج این تحقیق بیانگر جایگاه مطلوب ایران در شبکه ترکیبی حمل و نقل آسیا و نقش مهم آن در ایجاد دسترسی در این شبکه است. روشی که در این تحقیق برای ارزیابی یک شبکه ترکیبی ارائه شده است می‌تواند به عنوان یک روش کلی در ارزیابی و مقایسه بین شبکه‌های ترکیبی مختلف مورد استفاده قرار گیرد.

کلید واژه : حمل و نقل چند طبقه‌ای، شبکه جاده‌ای آسیا AH، شبکه ریلی آسیا TAR، تحلیل دسترسی

۱-مقدمه

پیش نیاز اصلی در پیشبرد اهداف حمل و نقل ترکیبی، یک شبکه حمل و نقل کارآمد و موثر است که چنین شبکه‌ای در آسیا هنوز در مراحل اولیه توسعه است. پروژه توسعه زیر ساخت‌های حمل و نقل زمینی به هم پیوسته در آسیا، ALTID، شامل پروژه بزرگراه‌های آسیائی، Asian Highway، AH، و راه‌آهن آسیائی، Trans-Asian Railway، TAR، به عنوان قسمتی از سیستم به هم پیوسته حمل و نقل دریایی، زمینی و هوایی، در سال ۱۹۹۲ و در چهل و هشتمین نشست کمیته اقتصادی اجتماعی آسیا و شرق دور سازمان ملل